ეროვნული ბიბლიოთეკა

თამაში — ბრწყინვალე, გამარჯვება — დამსახურებული

რომი, 7 ოქტომბერი. „ვოდ-მწვანე შეჯახებაში თუგოლავიის ნაკრებმა მხილოდ ოდნავ შეძლო სპეციალ კოლისის შეიპყრა", — ასე იწყებს ევროპის კალათბურთელი ვოფა ჩემპიონატის ფინალური მატჩის რეპორტაჟს გაზეთი „ეროიკე დელი სპორტი". ამ რეპორტაჟის ავტორი ამტკიცებს რედი წერს, რომ სსრ კავშირისა და იუგოსლავიის ნაკრებთა თამაში დიდებული იყო. მაგრამ ჭეშმარიტი იგი პალულუსას ასახელებს. იუგოსლავიელთა გოგანტი ჩოსიჩი ამჯერად მეტისქოფ ბიერ დამხმარედ იქნა.

სპეციალ ცენზორ დერის წინ შედგან ალიპატრიდა კედელი, რომლის კონცერტისა ანდრეევის ხელები იყო, ხოლო კოშკები — ვოლნოვი, პოლეიოდა და ალექსანდრ ბელოვი. სსრ კავშირის ნაკრებმა დამსაბურებელი გამარჯვება მოიპოვა. ამ წარმატების ის პალულუსების შემდეგ თამაშობა უნდა შემაძლოდეს ოცის ვეულ დამარჯვებ შოთამაშეს, ხელით ბელოვი და სპორტსმენი ამერიკელი კალათბურთელის დენეგალ ფლობს) და ვიტალი ჰაიტეხოვიჩი დამთავრებულია.

ავტორი ბაზგასმით აღნიშნავს, რომ რუსი გოლაიი ანდერეევი უწინდებურად ნელი ალარ არის. ახლა იგი ბურთებს სიუსხო ნაბიჯებით აიოვებს შეტაქის კალათი, თავს ფარავენ ეკ კარგად აკონტროლებს მოწინააღმდეგის იერიშებს. საბჭოთა ვუნდი ბაზგასვლა შოთამაშე, რაც შეიძლება, მაყურებელთა ნაკრების მეგობრებს.

„კიდე ერთხელ, — წერს ავტორი რედი, — ჩვენ ქედი უნდა მოვიხარით სპეციალ კალათბურთის ნაკრების წინაშე. ეს ბეშჩარაგად დიდი გუნდია, რომელიც სიჭარბით დამსახურებულად ავიდა სპორტი კვირტლების თან ამ სიტყვიერში, სადაც გამარჯვებულები დგანან. ავტორი გვასწავლებს, რომ 1955 წლის ევროპის ჩემპიონატის შემდეგ „ვერც ერთმა ევროპელმა გუნდმა ვერ შეძლო საბჭოთა კალათბურთელებისთვის სასუკეთო ვარ კვალობის წაროჩენა".

სტატიაზე პ. პარცხნივ — სსრ კავშირის კალათბურთელ ვოფა ნაკრების ქობაქი ვ. პალულუსაში თანით ხელში პარტყიან — სსრ კავშირისა და იუგოსლავიის გუნდების ფინალური მატჩის მომენტი.

ტელეფოტო ვ. ენ ბ-სინისა (სატეს).

კრიტიკა ჯვალ ქვეყნის, ფელეტონი

ЛЕЛО

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

№ 197 (3936)

8 ოქტომბერი. ოთხშაბათი.

1969 წ.

ფასი 3 კაპ.

საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფესიონალთა ცენტრალური საბჭოს ორგანო

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

საბჭოთა რაკირისტები — მსოფლიოში უძლიერესნი

ბაკანა, 7 ოქტომბერი. საბჭოთა რაკირისტმა მაკედის გუნდი მცირედით ქულიანი ბაზრე. **ფინალში მან ანაბარებით 9:1 დაამარცხა კოლუმბიის ნაკრებები.**

III ადგილი დაიკავა რუმინეთის ნაკრებმა.

ჩემპიონატებისა მონაწილეობით...

თბილისის „დინამოს" კომანდაზე

სსრ კავშირისა და რესპუბლიკების ნოკაუტიორული ჩემპიონატები დაიწყო. „დინამოს" კომანდები სპორტშეჯიბრებში ტრადიციად გადაიქცა. ამჯერად ნაკლებ ვიყავით. ორმოცდაათამდე ბოქსიორი ჩამოვიდა. ეს ნაკლებად ეხება ჩვენ ბოქსიორებს. ისინი ისევ ისე ბრწყინავენ რინგზე, როგორც ადრე. ეს ნაკლებად ეხება ჩვენ ბოქსიორებს. ისინი ისევ ისე ბრწყინავენ რინგზე, როგორც ადრე. ეს ნაკლებად ეხება ჩვენ ბოქსიორებს. ისინი ისევ ისე ბრწყინავენ რინგზე, როგორც ადრე.

იქნება სპორტის მუზეუმი!

ბათუმის ქუჩებსა და ეზოებში ფეხბურთის ბედნიერი ბავშვობა გაიარა ბევრმა ცნობილმა ფეხბურთელმა. ბევრი მათგანი ამჟამად ქალაქის სპორტული ცხოვრების აქტიური მონაწილეა. ბევრი მათგანი ამჟამად ქალაქის სპორტული ცხოვრების აქტიური მონაწილეა. ბევრი მათგანი ამჟამად ქალაქის სპორტული ცხოვრების აქტიური მონაწილეა.

ბათუმის ფეხბურთის ისტორიის ერთ-ერთი საინტერესო ფურცელი ჩვენ წინაშეა. ეს ფოტო 1924 წელს გადაიღეს. ფოტოზე გამოსახულია ბათუმის ფეხბურთელთა ერთ-ერთი პირველი გუნდი. ამ გუნდის შემადგენლობაში ვხედავთ ბათუმის ფეხბურთის ისეთ ცნობილ მოთამაშეებს, როგორებიც იყვნენ ალექსანდრე ბერიძე, ალექსანდრე ბერიძე, ალექსანდრე ბერიძე.

ჭკუის სასწავლებელი გაკვეთილი

თბილისი. სპორტის სასახლე. 6 ოქტომბერი.

„ბურევესტნიკი" (თბილისი) — „ბურევესტნიკი" (ლენინგრადი) 17:19 (9:10).

თბილისი: ახაიშვილი, ბერიაშვილი (გაიგანა, 8 გოლი), ქასპეულიძე (3), ცერცვაძე (6), ლუბავე (1), ბოგინი (1), ლომაიძისი (1), მიხეილოვი, სხირტლაძე, დავითაშვილი, უხატაძე, ხუციშვილი.

ლენინგრადის: ცროპინი, ჯალიანი (5), გასი (6), ბაქსოვი (2), პანოვი (2), ბარიშევი (1), ნაკოლენი, გრიბაევი.

მსაჯები — ა. ლიშვილი (მოსკოვი) და ვ. ფილპანოვიჩი (ხარკოვი).

წლები იყო იმის წარმოდგენაც, რომ ზაზანდელ ჩემპიონად — მოსკოვის სავაჟიო ინსტიტუტის ხელბურთელთა გუნდად ლაპარი ვერ ჩამოვარდებოდა. ამ ორ ნაკრებს შორის ბედუკუნობა ამ ბოლო ხანებში ისე ჩამოყალიბდა, რომ ერთმანეთის წინააღმდეგ ვერ ვიტყვით, რომ ერთნაირი ძალა აქვთ. ერთნაირი ძალა ვერ ვიტყვით იმიტომ, რომ ლენინგრადელთა შეხვედრაზე ყარად გამოცოცხლებულნი, ორიოდე ნუნუცა ზედად ვერ გადაესახა — შემოხდნენ, ღილაგდნენ, ცდილნენ შეტად თანაცოცხლის ლაპარ ხმამ დაბრა, რომ ჩაჭრეს თავიდანვე დაწნაირებენ (5:1).

შეხვედრის ბანაღაზე ხშირი იყო მოთქმები, რაკი თითქოს ვარდაცხადებდნენ ერთმანეთს ცუდი დამცავიები, მაგრამ მასპინძელები ასწორე ვაშინ მოქმედებენ ფიქრობდნენ. მაგალი პირველ ტაიმში თბილისელებმა ფაქიზ დაკიმს ვარის ადგილს აძლევა ნაკლებ ენერგიას ხარჯავდნენ. ამას კი ისეთი ნეგრი, როგორიც ვრასნოდარის „ბურევესტნიკია", არ ვაპატიებს.

ლენინგრადელთან თამაში შეკად ძნელია — იქნები ხშირად მიმართულ ძალიმორე აკრძალული ლიფვის (მარილია, ამისთვის ხშირადაც ისჯებიან), მაგრამ უკან გამარჯვა წ ჯერში ნებები ალდენ ვადებენ ნელტოს და სანდეთისაც აქცევენ. ამჯერად კი პირიქით მოდგა: ვრასნოდარელი ვიტენიან მასპინძლებს ერთ ბაზე თამაში, შემდეგ კი თავდაც ბით აქცენ. ჩვენებს თამაში გარკვეული დაღი ადასდა.

ერთი სიტყვით, თბილისელებს ნეგრის დაკარგვის მიზეზი ვაიგო დამამცირებენ. კარი გაეცვიალათ! ვეიქრობთ, ამ გუნდის ყველა წევრი გამთვალისწინებს. ალბათ, რომ ყველაზე ცუდი თამაში ისევ ფილიპოვას ერქვა. ასპეთებენ ლილაკების, სპეციალურ ზურგზე ყოველ, თუნდაც პატარა ბიჭების აღმოჩენებისთვის. ჩვენებმა თბილისელთა გუნდს კვლავ ლუის სპასაბით ვაიგეს. ბედნიერება ვაიცინა ისიც, რომ ლენინგრადის გუნდის ძირითადი კოლექტივის შენახვა ვადაწყვიტეს. ალბათ, რომ ეს ნაბიჯი ნაკლებ ტკივილი იქნება ძველ, ასპეთებენ კოლექტივის

თურქებს გამარჯვება სწყურიათ

ანკარიის ბილის, თურქეთის ფეხბურთელთა ნაკრებისა და პოლონელთა გუნდის შეხვედრის წინ, სტამბოლის გაზეთი „ტერჯიუმანი“ გამოუთევა დიდი აშკარაობით — „ჯერ ვე დავიწყოთ სპარიტენი დამარცხებით ანკარაში 0:0“.

ასე დამთარდა ამ გუნდების წინა ორი ურთიერთშეხვედრა პოლონელების მოიგეს ორივეზე 1968 წლის 24 აპრილს, 3:0 და 1969 წლის 24 აგვისტოს, 2:0.

„ოლიმპიელები“ („პომპარ-ვანსელებები“, როგორც ოფიციალური ცნობები ეწოდებათ მათი ფრენების — ვარსკვლავთა და ხანგრძლივობის გამო) კვლავ რამდენიმე წლის წინანდელი ოქროს თურქული ნაკრების წევრებს, რომ მათს სასარგებლოდ დაადგეს თავის. მაგრამ ეს ორი მატჩი ბევრით მოსულა ბევრი მოწყენილობა მოყვარული ფეხბურთელი ანკარიის ბილის მაყურებლისა, რომ გუნდი ისევ ვერ ეღირსა ტრიბუნების ავსებას.

ასე კაციანის ნაკრებიან ორ მომავალი შეხვედრისთვის მზადების პროცილში თურქებმა წარმატებით წარგარსა სამ საკონტროლო თამაში. სამ მოიგეს მაკისალო (4:2), ანკარა (4:0) და ულა ალანდის, 24 სექტემბრის — შეეიგარის ნაკრების ფეხბურთელები (3:0).

ბოლო ოქრქიანის თურქეთი და 20-ზე ნაკლებ ფეხბურთელი, 15 ფეხბურთელი უნდა გამართოს სამ კაციანის ნაკრებიან ცვლაზეული სახეთ ოქრე? უნდა ქრიტიკეთ თუ არა მეთაური საკუთარის ნაკრების ფეხბურთელი, რა მდგომარეობაში ფეხბურთელთა ნაკრების ფორმაში ამ ფეხბურთელებს უნდა ქრიტიკეთ თუ არა მეთაური საკუთარის ნაკრების ფეხბურთელებს?

ოფიციალური ოფიციალური შეხვედრები ანკარიის ბილის ფეხბურთელებისთვის, ნაკრების ფეხბურთელებისთვის, ნაკრების ფეხბურთელებისთვის, ნაკრების